

Podniesione zarzuty

- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 75 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Deutsche Telekom/Komisja**(Sprawa T-610/19)**

(2019/C 363/40)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: P. Linsmeier, U. Soltész, C. von Köckritz i P. Lohs, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE, decyzji Komisji z dnia 28 czerwca 2019 r. oddalającej wniosek o zapłatę odsetek za zwłokę;
- zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, odszkodowania finansowego w wysokości 2 580 374,07 EUR tytułem naprawienia poniesionej przez skarżącą szkody powstałej w ten sposób, że skarżąca w okresie od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia 19 lutego 2019 r. nie mogła korzystać z kwoty uiszczonej bez podstawy prawnej, wobec czego nie mogła wypracować przychodów, jakie normalnie uzyskuje lub odpowiednio obniżyć jej kosztu kapitału; lub
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku oddalenia przez Sąd drugiego żądania, zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania finansowego w wysokości 1 750 522,83 EUR z tytułu szkody poniesionej przez skarżącą w związku z odmową przyznania jej przez Komisję zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty 12 039 019 EUR według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do głównych operacji refinansowania powiększonej o 3,5 punktu procentowego za okres od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia 19 lutego 2019 r., lub - tytułem dalszego żądania ewentualnego – w innej kwocie według uznania Sądu, obliczonej na podstawie stopy procentowej za zwłokę, którą Trybunał uzna za właściwą;
- stwierdzenie, że kwota, która ma być zapłacona przez Komisję zgodnie z drugim i trzecim żądaniem, powinna również podlegać, za okres od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia całkowitej spłaty przez Komisję, odsetkom według stosowanej przez Europejski Bank Centralny do głównych operacji refinansowania powiększonej o 3,5 punktu procentowego lub, ewentualnie, według innej stopy, którą Sąd uzna za właściwą; oraz
- obciążenie Komisji i Unii Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy (żądanie stwierdzenia nieważności): Odmawiając zapłaty odsetek za zwłokę na rzecz skarżącej, Komisja naruszyła obowiązek wykonania wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Deutsche Telekom/Komisja, T-827/14 (UE:T:2018:930), potwierdzony w wyroku z dnia 5 września 2019 r. w sprawie Unia Europejska/Guardian Europe, C-447/17 P (UE:C:2019:672), a tym samym naruszyła art. 266 ust. 1 TFUE.

2. Zarzut drugi (żądanie stwierdzenia nieważności): naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE.

W tym względzie skarżąca podnosi, że uzasadnienie decyzji w przedmiocie odmowy jest niewystarczające, ponieważ nie wyjaśnia dostatecznie jasno powodów odrzucenia żądania skarżącej o zapłatę odsetek za zwłokę. Pozostaje niejasne, czy Komisja zakłada, że art. 90 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾ również ostatecznie reguluje prawo do odsetek za zwłokę na mocy art. 266 ust. 1 TFUE oraz w jaki sposób taka interpretacja jest zgodna z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym obowiązku Komisji w zakresie zapłaty odsetek za zwłokę na mocy art. 266 ust. 1 TFUE.

3. Zarzut trzeci (żądanie zasądzenia odszkodowania): szkoda poniesiona przez skarżącą w związku niemożliwością korzystania z nadpłaconej części niezgodnej z prawem grzywny zgodnie z art. 266 ust. 2, art. 268 i art. 340 ust. 2 TFUE, a tytułem żądania ewentualnego, w związku z odmową zapłaty odsetek za zwłokę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (UE 2012, L 362, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Iniciativa ciudadana - Derecho de la UE, derechos de las minorías y democratización de las instituciones españolas/Komisja

(Sprawa T-611/19)

(2019/C 363/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iniciativa ciudadana - Derecho de la UE, derechos de las minorías y democratización de las instituciones españolas (Inicjatywa obywatelska - Prawo Unii, prawa mniejszości i demokratyzacja instytucji hiszpańskich) (Hiszpania) (przedstawiciele: G. Boye, I. Elbal Sánchez, E. Valcuende Sillero i I. González Martínez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/182 z dnia 3 lipca, w której odmówiono rejestracji inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „EU law, minority rights and democratisation of Spanish institutions”(„Prawo Unii, prawa mniejszości i demokratyzacja instytucji hiszpańskich”),
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko ww. decyzji Komisji odmawiającej rejestracji wspomnianej inicjatywy, w której wezwano Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii dotyczącego następujących dziedzin: zasad zgodności z prawem i pewności prawa, niezależności i bezstronności sądów, podziału władzy, swobody zbierania się, wolności wypowiedzi, prawa do wolnych wyborów, prawa do wolności oraz prawa do równego traktowania.